

Offentligt samråd

om ECB:s vägledning till den interna bedömningen av kapitaltäckningen och vägledning till den interna likviditetsutvärderingsprocessen (IKU och ILU)

Vanliga frågor

1 Vad är IKU och vad är ILU?

Kort sagt, den interna kapitalutvärderingen (IKU) och den interna likviditetsutvärderingsprocessen (ILU) är de processer som instituten använder för att hantera sina kapital- och likviditetsnivåer i syfte att säkerställa att de kontinuerligt har tillräckligt med kapital och likviditet. I definitionen av IKU i artikel 73 i kapitalkravsdirektivet (CRD IV) föreskrivs att instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för. Motsvarande bestämmelser för ILU fastställs i artikel 86 i CRD IV.

Följaktligen förväntas instituten bedöma och kvantifiera, täcka och hantera samtliga risker som kan ha en väsentlig påverkan på deras kapital/likviditet och de förväntas dra slutsatser som säkerställer att deras kapital- respektive likviditetstäckning ur ett helhetsperspektiv är tillräckligt på medellång sikt.

IKU:n och ILU:n spelar en nyckelroll för kreditinstitutens riskhantering och ECB förväntar sig att båda processerna ska vara ansvarsfulla och konservativa. ECB anser att sund, effektiv och heltäckande IKU och ILU består av en tydlig bedömning av riskerna för kapital respektive likviditet och av välstrukturerad riskstyrning och förfaranden för riskskalering baserat på en väl genomtänkt och grundlig riskstrategi som omsätts i ett effektivt system för riskbegränsning.

Det är vedertaget att bra IKU:er och ILU:er minskar osäkerheten för ett institut och dess tillsynsmyndigheter avseende de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. Dessutom kan de ge tillsynsmyndigheterna en högre grad av förtroende för institutets förmåga att fortleva genom upprätthållande av lämplig kapitalisering, likviditetsbuffertar, stabil finansiering och effektiv riskhantering.

2 Vad är syftet med dessa vägledningar?

Tillsynserfarenheter inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) efter två cykler av IKU- och ILU-bedömningar i översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP)

visar att det fortfarande finns flera områden där förbättringar är nödvändiga för olika banker och att det kommer att ta tid att komma fram till lämpliga IKU:er och ILU:er. Syftet med dessa vägledningar till IKU och ILU är att skapa klarhet genom att offentliggöra ECB:s förståelse av kraven som följer av artikel 73 och 86 i CRD IV. Vägledningarna syftar till att bistå institut med att stärka sina IKU:er och ILU:er och att uppmuntra till användningen av bästa praxis genom att mer detaljerat förklara ECB:s förväntningar, vilket leder till en mer konsekvent och effektiv tillsyn.

3 Vilken rättslig status har dessa vägledningar – är de rättsligt bindande?

Nej, vägledningarna är inte rättsligt bindande. Vägledningarna ersätter inte eller överträder gällande rättsliga krav. Ur IKU- och ILU-bestämmelserna i CRD IV härleder vägledningarna de sju principer som bl.a. kommer att beaktas i bedömningen av varje instituts IKU och ILU som en del av ÖUP:n. Dessa principer kommer endast att tjäna som en utgångspunkt för diskussioner med enskilda institut som del av tillsynsdialogen.

I och med att dessa vägledningar använder en principbaserad metod med fokus på utvalda viktiga aspekter ur tillsynsperspektiv är de tänkta att ge en heltäckande vägledning om alla aspekter som är relevanta för sunda IKU:er och ILU:er. IKU och ILU är och förblir först och främst interna processer som skraddarsys för det specifika institutet. Ansvar för att implementera en IKU och en ILU som är lämplig för ett instituts individuella situation kvarstår således hos institutet. ECB bedömer IKU:er och ILU:er från fall till fall.

4 Hur knyter nuvarande versioner av vägledningarna an till tidigare publikationer och vägledning inom detta område?

I januari 2016 publicerade ECB ett brev från tillsynsnämndens ordförande, Daniele Nouy. Detta brev, riktat till banksektorn, handlade om tillsynsförväntningar ("Supervisory expectations on ICAAP and ILAAP and harmonised information collection on ICAAP and ILAAP").¹ I bilaga C till detta brev ("Harmonised collection of information on ICAAP and ILAAP") gavs instituten vägledning om vilken information om IKU och ILU som de uppmanades att lämna in 2016. Denna bilaga ersattes av "Technical implementation of the EBA Guidelines on ICAAP and ILAAP information collected for SREP purposes" som skickades till instituten den 21 februari 2017.

I bilaga A och B till detta brev publicerade ECB "Supervisory expectations on ICAAP" och "Supervisory expectations on ILAAP", där ECB i stora drag drog angav sina synpunkter på dessa viktiga processer. Detta var ett stort initialt steg mot konvergens på dessa områden i strävan efter ECB:s bredare mål att skapa en harmoniserad och effektiv tillsyn i euroområdet.

¹ [Brev](#) om "Supervisory expectations on ICAAP and ILAAP and harmonised information collection on ICAAP and ILAAP".

Dock visade tillsynserfarenheterna från 2016 och 2017 att det finns flera områden där förbättringar erfordras för olika banker och att det kommer att dröja tills lämpliga IKU:er och ILU:er har uppnåtts.

5 Vilka blir nästa steg för att förbättra IKU- och ILU-vägledningarna?

ECB inledde 2017 ett flerårigt projekt i syfte att främja förbättringar och att utveckla övergripande vägledning om IKU och ILU för betydande institut.²

Som del av detta fleråriga projekt reviderade ECB 2016-års IKU- och ILU-förväntningar. De därav resulterande IKU- och ILU-vägledningarna³ gjordes tillgängliga i februari 2017 och kom med en informell uppmaning att lämna synpunkter. Syftet var att utveckla en mer kraftfull uppsättning tillsynsförväntningar och dra upp den färdplan som ECB följer. Efter en noggrann genomgång av bankernas kommentarer och efter att ha konsulterat samtliga aktörer har ECB nu uppdaterat båda vägledningarna och publicerat dem för offentligt samråd. Efter denna konsultering kommer de slutgiltiga vägledningarna att publiceras på ECB:s webbplats under andra halvåret 2018 och ersätta 2016-års IKU- och ILU-förväntningar. De kommer att börja gälla fr.o.m. 2019.

6 Det finns ju mer än en publikation som ger vägledning om IKU och ILU – vilken ska banker följa?

I dagsläget förväntas betydande institut beakta de tillsynsförväntningar som presenteras i "Supervisory expectations on ICAAP" och "Supervisory expectations on ILAAP" från januari 2016. De uppmanas att senast den 30 april 2018 inlämna motsvarande dokumentation i enlighet med *"technical implementation of the EBA Guidelines⁴ on ICAAP and ILAAP information collected for SREP purposes"* som skickades ut till instituten i februari 2017. Det innebär att institut inte förväntas använda de IKU- och ILU-vägledningar som nu publiceras för offentligt samråd när de gör sina IKU:er och ILU:er 2018. Från och med 2019 uppmanas instituten att ta hänsyn till de förväntningar som presenteras i vägledningarna och ECB:s banktillsyn kommer att ta hänsyn till dem vid utvärdering av institutens IKU:er och ILU:er.

7 Bör bankerna vänta på den slutgiltiga versionen innan de överväger ändringar i sina IKU:er och ILU:er?

Det kan ta tid för betydande institut att göra ändringar i sin IKU och ILU om de beslutar sig för att följa tillsynsförväntningarna i dessa vägledningar. Banker

² Se det [brev](#) från den 20 februari 2017 som Danièle Nouy skickade till ledningen för betydande institut om flerårsplanen för SSM:s vägledningar om IKU och ILU.

³ Ibid.

⁴ Se ["Riktlinjer för information om IKU och ILU som samlas in inom ramen för ÖUP"](#).

uppmannas att så snart som möjligt och i nära samarbete med sin tillsynsgrupp ta itu med eventuella luckor eller svagheter i sina IKU:er och ILU:er.

8 Hur har banker och branschdeltagare bidragit till att skapa de principer som presenteras i vägledningen?

På det hela taget var branschdeltagarna mycket aktiva i en informell uppmaning att lämna synpunkter under våren 2017. Ett 400-tal kommentarer erhöles. Dessa har analyserats och diskuterats internt på ECB. Vägledningarna stötte inte på något fundamentalt motstånd i sektorn men ytterligare klargöranden har efterfrågats, framför allt om de två perspektiven (det normativa perspektivet och det ekonomiska perspektivet) och om det ömsesidiga informationskonceptet däremellan. Dessa aspekter har nu förtydligats i princip 3 i vägledningarna. Bankerna kommer att uppmannas att utvärdera hur de uppfyller de kapital- och likviditetskrav som fastställs i lagstiftning och tillsynsordningar, även i stressituationer (det normativa perspektivet). De kommer också att få utvärdera hur de hanterar kapital- och likviditetspositioner ur ett ekonomiskt perspektiv i syfte att säkerställa att risker i tillräcklig utsträckning täcks av tillgängliga interna kapital- och likviditetsbuffertar (det ekonomiska perspektivet). Vidare introducerades begreppen IKU- och ILU-arkitektur för att förtydliga ECB:s förväntningar avseende samspelet mellan IKU- och ILU-element och hur IKU:n och ILU:n integreras i institutets övergripande ramverk för styrning.

9 Hur kommer vägledningarna att förhålla sig till nationell lag och andra relevanta bestämmelser och vägledning? Och vilken ska bankerna rätta sig efter?

Artikel 73 och 86 i CRD IV utgör den minsta harmoniseringsnivån och de kan således ha införlivats på olika sätt i de olika medlemsstaternas nationella lagstiftning. Följaktligen är institutens praxis fortfarande mycket olikartad.

Det fanns skillnader i lagstiftning och tillsyn mellan euroländer, t.ex. vad gäller IKU:ns och ILU:ns övergripande roll i valet av tillsynsmetod och rollerna för det ekonomiska respektive det normativa perspektivet. ECB måste emellertid behandla institut i de deltagande medlemsstaterna lika och samtidigt respektera IKU och ILU som bankinterna processer och därutöver respektera nationell lagstiftning som införlivar IKU- och ILU-regler.

ECB har därför, tillsammans med nationella behöriga myndigheter, tagit fram principer och förväntningar avseende IKU och ILU som mer detaljerat förklarar hur den nuvarande lagstiftningen och EBA:s riktlinjer tillämpas inom SSM. Dessa principer och förväntningar påverkar inte den nationella lagstiftningen, och de överensstämmer med EBA:s riktlinjer. Det är emellertid ett viktigt mål för ECB "att säkerställa höga tillsynsstandarder".⁵ Med utgångspunkt i 2016-års IKU- och ILU-

⁵ Se det [brev](#) från den 27 januari 2015 som Danièle Nouy skickade till ledningen för betydande banker avseende befintlig praxis och förfaranden vid tillsyn i SSM:s medlemsstater.

förväntningar har ECB och de nationella behöriga myndigheterna samarbetat för att ta fram gemensamma standarder och praxis för bedömning av IKU och ILU. Detta samarbete kommer att säkerställa att alla länderspecifika aspekter beaktas och att alla interna bedömningar av kapital- och likviditetstäckning behandlas på samma vis inom hela euroområdet.

Förutom IKU- och ILU- vägledningarna, gällande unionsrätt och nationell lagstiftning uppmanas instituten att ta hänsyn till andra relevanta publikationer t.ex. från EBA och internationella organ som Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) och rådet för finansiell stabilitet (FSB). Instituterna ska beakta alla IKU- och ILU-relaterade rekommendationer riktade till dem, t.ex. rekommendationer som följd av ÖUP såsom avseende god styrning, riskhantering och kontroll.

10 Hur ska ECB göra för att uppmuntra bankerna att överväga IKU- och ILU-vägledningarna?

Det bör noteras att vägledningarna inte är bindande för kreditinstituten. I och med att IKU och ILU anses vara av grundläggande betydelse för institutens motståndskraft lägger ECB ner en avsevärd del av tillsynsresurserna på att utvärdera IKU och ILU, t.ex. som del av ÖUP. Om en gemensam tillsynsgrupp identifierar svagheter kommer den att diskutera dessa med det berörda institutet och överväga tillsynsåtgärder för att lösa dessa frågor.

11 IKU och ILU är bankinterna processer. Varför blandar sig ECB i dessa interna processer genom att publicera vägledningarna?

IKU och ILU är huvudsakligen interna processer och kommer att så förbli. Det är således de enskilda institutens ansvar att genomföra dem på ett proportionellt och rimligt sätt. Det är även i bankernas eget intresse att känna till och effektivt hantera sina risker för att verksamheten ska kunna fortgå. I samma anda vore det också naturligt för bankerna att ha ett egenintresse av effektiv allokering av kapital och likviditet då det på lång sikt möjliggör för dem att optimera sina risk/avkastningsförhållanden. I syfte att stödja och uppmuntra bankerna härtill anser ECB att det är motiverat att till en viss grad vägleda bankernas planer och ambitioner. ECB har därför tagit med dessa ämnen i sina tillsynsprioriteringarna 2017 och 2018. IKU och ILU är viktiga riskhanteringselement för institutioner och tillsynsmyndigheter. Bara en sund hantering av kapital och likviditet kan säkerställa en sund och stabil finansiell sektor.

ECB lägger fast breda principer och presenterar den allmänna inriktningen som bankerna uppmuntras att följa. Detta ger bankerna full flexibilitet men även hela ansvaret för att implementera IKU:n och ILU:n på ett sätt som är adekvat utifrån enskilda omständigheter (verksamhetens art, omfattning och komplexitet). Vägledningarna klargör för bankerna vad ECB kommer att beakta i varje enskilt fall vid bedömning av deras IKU:er och ILU:er.